

Myslíte, že víte...

(vlog z 25. ledna 2010)

Jak se vede? Hlásím se vám z utajeného místa.

Právě jsem dokoukal fotbalový zápas. WOW! Skvělá hra. Věděl jsem, že když se u toho zastavím, že budu šťastný a smutný zároveň, protože vyrůstat v Los Angeles, nemá... měli jsme dva týmy, když jsem byl malý. Měli jsme Rams a Raiders, ale oba dva jsme ztratili. Takže teď jako losangelesák opravdu ne... pokud jste nezískali někde příbuzné nebo druhý domov, opravdu nemáte tým, kterému byste fandili, dokud nepřijde nějaká senzace. A oba tyto týmy, to je skvělá senzace. Máme Farra, který je prostě neúnavný... galantní, tak nějak reprezentuje všechno, co je na hráči skvělé, a který má tak zázračnou sezónu, a pak tu máte Drewa Brees a the Saints, kteří si neuvěřitelně zaslouží všechnen ten úspěch, protože zažívají skvělou sezónu, a myslím, že to bude jejich první Super Bowl. Takže... fandil jsem oběma. Byl jsem smutný, když jsem viděl, jak to končí, však víte... nejen, že byl nastavený čas, ale naše pravidla pro nastavený čas jsou, myslím, velmi pitomá. Mám pocit, že oba dva byli přerušeni, protože oba dva byli u míče, tak proč jim nedat extra čas, aby mohli mít míč zase? Vidět, kdo nakonec poběží nejrychleji. Nebo něco. Já jsem se specializoval na divadlo. Ale tak jako tak, určitě gratuluju The Saints, skvělý tým, skvělé město. Jsem si jistý, že v Super Bowlu budou skvělí. Ok, tak to by bylo ke sportu.

Ne, vlastně ne! Zápas BCS (*Bowl Championship Series, fotbalová utkání mezi univerzitními týmy – pozn. překl.*). Díky, lidi, že jste se dívali. Moc jsme si to užili. Flea je skvělý chlápek. Potkali jsme se díky našemu společnému producentovi Rickovi Rubinovi. Sešli jsme se na jeho dvoře, abychom přispěli na hudební charitu, kterou pořádal, a zaspívali jsme společně Ave Maria jako trio s basovkou, piánem a vokálním duetem a byla to taková paráda, že když mě požádali, abych zaspíval národní hymnu, pomyslel jsem si... *“Udělejme to znovu. Udělejme něco odlišného.”* Takže jsme se rozhodli udělat aranžmá, které bylo trochu jiné, ale užívali jsme si to, a Flea umí zahrát absolutně cokoli. Zahrál úžasné sólo na basovku před tím, než jsem začal zpívat, ale ABC to vystříhla kvůli reklamě, za kterou mají dost peněz. Takže... díky.

Co dál? Ok. Četl jsem nějaké rozladěné... tweety od možná devíti nebo desíti lidí, ale přece jen byly tučným písmem a opakovaly se. Takže, viděl jsem je a chtěl bych reagovat... vždycky rád vidím nějakou ventilaci nebo frustraci jakéhokoliv druhu, protože chci, aby to bylo pro vás svobodné fórum, ale zároveň to vyzvánělo v mé hlavě jako alarm, že si o něčem potřebujeme promluvit nebo že někdo půjde a prozradí informace, které by neměl. Takže to rozetněme a čistá pravda je, že pokud jde o datum vydání, není ještě žádné. Není určen měsíc vydání. Není datum. Nikdo neřekl, že to vyjde v září, ale zároveň to záleží na mnoha věcech. Jednou z nich je tvůrčí proces. A tvůrčí proces je to, co je tentokrát odlišné od čehokoli, co jsem kdy dělal. Je to pomalejší než jak by to můj typ osobnosti měl rád? Ano. Je to rozhodně pomalejší, než jak vím, že by to moji fanoušci rádi viděli. Zároveň je to stejná doba a stejný proces, který má můj producent Rick Rubin s každým umělcem, s kterým pracuje, ať je to Neil Diamond nebo Metalica? Ano, není tu žádný rozdíl. Je to takové to *-kdyby to bylo jednoduché, mohl by to dělat každý-*. Takový proces, který vyžaduje enormní množství umělců a přitom, myslím, opravdu vytváří něco, co je tak upřímné a co kombinuje všechno, co je v srdci i duši umělce, a přesně to, co si myslím, že fanoušci chtějí slyšet. Takže pamětlivi toho, že jsme našli... a on na mě naložil ten skličující úkol napsat hodně hudby. Takže jsem napsal materiál, na který jsem zvláště pyšný. V podstatě máme hodně písni, na které jsem... jestliže jste nervózní, tak opravdu vyletím z kůže, abych ty songy dostal k vám. To, co chvíli potrvá, je aranžmá a nahrávání, jestliže máme v úmyslu vyniknout a udělat něco odlišného, než co lidé očekávají, a doufejme ještě lepšího, než očekávají... nějakou minutu zabere nalézt naši “kolej”, naši stylizaci. A není to kapela o čtyřech členech,

občas mluvíme s padesáti hudebníky najednou... takže, takže to je velká výprava, a jestliže aranžmá není v pořádku na papíře, někdy trvá týden nebo dva zjistit, co je potřeba udělat, aby to bylo tak, jak má. Takže aniž bych byl... nechci být lehkovážný a říkat něco jako... *bude to hotové až to bude hotové*, ale zatím se vám omlouvám za příchod... za vzrušení a objevení se tady a dávání vám nějakého určitého měsíce nebo data, kdy si myslím, že to vyjde. Nakonec, tvůrčí proces takhle nefunguje.

Další věc, která se počítá, pokud jde o termín vydání, je to, že to záleží na mém managementu a na nahrávací společnosti. Opravdu to tak je. Oni musí přemýšlet o nejlepším čase pro nás, abychom měli co nejlepší následující roky. Víím, že tohle není zdaleka tak důležité jako tvůrčí stránka a není to ani zdaleka důležité pro vás, ale přitom to je bohužel jedna ze stránek, na kterou se při tomhle businessu musí myslet.

To znamená, že jestli to vyjde někdy kolem září, můj osobní slib je, že se do té doby pro vás i pro mě objeví spousta věcí, ať už jde o živá vystoupení, anebo vás ujišťuji, že používáme internet plně jako naši výhodu, abychom pomalu ale jistě dostali trochu té hudby k vám ještě před vydáním.

Jednou z věcí, které jsem dělal tento týden v New Yorku, bylo setkání s mým novým managementem. A já jsem neuvěřitelně šťastný z mé pozice v New Yorku. Moji manažeři jsou Peter Mensch a Cliff Burnstein z New Yorku a... oni to chápou. Chápou, chápou, chápou! Chápou vás. Chápou mě. A každý jednotlivec v jejich kanceláři je zapálený do jedné věci a tou je integrita, čestnost a energie, kterou vkládají do toho, aby se hudba dostala k vám, a do spojení mezi námi. A tak to cítím jako úlevu, že se teď můžu soustředit na hudbu a je to... bez vypilování těch malých detailů by to byl ze strany businessu tak trochu divoký rok. Byla tu řada změn, řada přesunů, všechno bylo v přátelském duchu, ale z mé strany to nebylo úplně bez stresu.

Takže chci, abyste věděli, že jsme v dobrých rukou a tak. Však víte. Děkuji vám za čekání. Slibuji, že to bude mít cenu. Není tu jediná promarněná minuta, ať už jde o setkání v nahrávací společnosti nebo s mým managementem, nebo s Rickem ve studiu, kdy bych nemyslel na 100% na naši cestu a na to, co vy chcete. A, a nemohu se dočkat toho, co přijde. Jestli vy můžete počkat, já můžu taky.

Tak do příště, objevím se velmi brzy. Vytrvejte v tom, co děláte. Rád slyším vaše komentáře, ať negativní nebo pozitivní. Chci, abyste napsali cokoli, co máte na srdci. Pokud to není něco hrůzostrašného. Rozhodně se uvidíme brzo. Srdečně vás zdravím. Bye.

You Think You Know...

(V-BLOG of January 25, 2010)

What's up everybody? Coming at you from an undisclosed location.

I just finished watching the football game. WOW! What a great game. I knew going into it that I'd be happy and sad either way, because growing up in Los Angeles, we don't ... we had two teams when I was a kid. We had the Rams and the Raiders and we lost them both. So now as a Los Angeleno, we don't really... unless you got relatives somewhere or a second home, you don't really have a team to root for unless there is like a story. And with both of these two teams, there is a great story. We have Farr who is just the tireless... you know, chivalrous, kind of represents everything that is great about the game guy, and who has had such a miraculous season, and then you've got Drew Brees and the Saints who so unbelievably deserve all the successes here because they have had just a great season and I think it will be their first time in the Super Bowl. So... I was rooting for them both. And I was sad to see it end in, in, you know... Not just that it was overtime, but our overtimes rules, I think are really silly. My feeling is, they were tied up because they both had possession. So, why not give them the extra time to have possession again? To see who runs fastest finally. Or something. I, uh, majored in theater. But, anyway, congratulations to the Saints. Great team. Great city. And I'm sure they are gonna be amazing in the Super Bowl. Okay, that's the sports talk.

No it's not! BCS game. Thank you guys for watching. We had so much fun. Flee is such a great guy. We first met through our mutual producer, Rick Rubin. We met in his back yard doing a benefit for a music charity that he was doing and we sang Ava Maria together as a bass piano and vocal duet and, and trio, and we had such a great time that when they asked me to do the National Anthem, I thought *Let's do that again. Let's do something different.* So, we decided to kind of do an arrangement that was a little bit different, but we had such a good time, and he can play absolutely anything. He played an amazing bass line before I started singing, but ABC cut it off because they took a commercial that paid them lots of money. So... *thanks.*

What else? OK. I've read some of the disgruntled... tweets written by maybe nine or ten people, but nonetheless they were in bold letters and they were repetitive. So, I saw them, and I just wanted to address... and always happy to see venting or frustration of any sort, because... because I want it to be a free forum for you guys to do that, but secondly because it also rings an alarm in my head that we need to talk about something, or that somebody is going into meetings and say leaking information to people they shouldn't. So, let's break it down and the god's honest truth is that as far as a release date goes, there isn't one. There isn't a release month. There isn't a release date. Nobody has said that this is gonna be released in September, but at the same time, it depends on a lot of different things. One is the creative process. And the creative process is one that this time around is just different than anything else that I have done. Is it slower than my personality type would like to go? Yes. It is definitely slower than I know my fans would like it to go. At the same time, is it the same length of time and the same process that my producer, Rick Rubin, has with every artist that he works with whether it's Neil Diamond or Metallica? Yes, this is no different. It is one of those *if it were easy, anybody would do it* kind of processes that demands an enormous amount out of the artist and in doing so I think really creates something that is so honest and really, really a combination of, you know, everything in the heart and soul of the artist doing it, and also exactly what I think the fans want to hear. So, that in mind, we found... and he has put the very daunting task on me of writing a lot of music. So, I've written stuff that I am extraordinarily proud of. Basically, we've got so many songs, I'm... I'm... If you're antsy, I'm really jumping out of my skin to get these songs to you guys. What takes a while is that in the arrangement process and the recording process, if we are going to transcend and do something that is different than what people are expecting, but better hopefully than what people are expecting... it takes a minute to find our groove, to find our formula. And anytime it's not a four-piece band, we're talking at times, 50 musicians in a room. So, so, it's a big ship to turn and it's... you know, if an arrangement on paper isn't right, sometimes it takes a week or two weeks to figure out what that arrangement needs to be to make it exactly what it needs to be. So, without being kind of... I don't mean to be flippant and say like *it will be ready when its ready*, but in the meantime, I apologize for coming... for being excited and wanting to come on here and give you exact months or exact dates that I think it would come out. In the end the creative process just doesn't work that way.

The other thing that it counts on is also, as far as when it is released, that is up to my management and that is up to my record label. It really is. Um, they need to be thinking about the best time possible for us to have the best next two years possible. So, I know that that is not nearly as important as the creative thing, and not nearly as important as you guys being able to hear it, but at the same time it is something unfortunately that the business side of it also thinks of.

That said, if it winds up being somewhere around September after the summer, my personal promise is that there will be lots of great things happening for you and I during that time whether it be live performances, or really making sure that we use the internet to our full advantage to kind of slowly but surely get some of that music out there to you guys before the release date.

One of the things I was doing this week in New York was I was meeting with new management. And I am so unbelievably happy with where I am in New York. My managers are Peter Mensch and Cliff Burnstein in New York and we are... They get it. They get it, get it get it! They get you. They get me. And every single person in that office is passionate about one thing, and that is the integrity and the honesty and the energy put into the connection of the music to you guys, and the connection between us. And so I feel like a sigh of relief that I can focus now on music, and you know, it's been... without getting into too many details, it's been kind of a tumultuous year, you know, on the business side of things. It's been a lot of shifts, a lot of changes, everything has been amicable, but it has not been without it's stress on my part.

So, I want you to know that we are in really good hands now and so, that is about it. You know. Thank you for waiting. I promise you it will be worth the wait. There isn't a minute that goes by, whether it is a record label meeting or a management meeting, or a meeting with Rick in the studio, that I am not thinking 100% about our journey, about what you guys want. And, and I can't wait for what's to come. If you can wait, I can too.

So, until next time, I will talk to you guys very soon, and keep doing what you're doing. I love hearing the comments from you guys, negative or positive. I want you to write *whatever* is on your mind. Unless it's like creepy stuff. Anyway, talk to you guys soon. Lots of love. Bye.